

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἔτος τρίτοντούτο εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῆντα ἕξη,
εἰς αὐτὸ τὸ χρόνον κατὶ θὰ μᾶς τρέξη.

Ὁ Ρ ω μ η ὄ ς τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιά φορά θὰ θγαίνῃ
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ καταβαίνῃ.
Συνδρομητὰς θὰ δέχωμαι, — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ ἴσας Ἐπαρχίας — καὶ ἴσοι Ἐξωτερικόν.
ἐπειδὴ καιροὺς πτωχείας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο.

γιὰ τὰ ξένα ὁμοῦ μέρη — δεκαπέντε καὶ ἴσοι χέρι.
Ἄλλ' ἐδῶ συνδρομητὰι — δὲν θὰ γίνωνται ποτέ
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνεῖς συνδρομητῆς.
Κι' οὔτε θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς ἴσων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρ ω μ η ὄ ς μᾶς μιά δεκάρα.

Δεκατρεῖς τοῦ Σεπτεμβρίου,
ἑορτὴ τοῦ Κορηλίου.

Τριάντα τέσσαρα σὺν ἑκατὸν
καὶ νέονἔνδυμα εἰς τήνστρατόν.

Καὶ ἄλλα κόμματα
μὲ νέα χρώματα.

Ἄν κι' ἡ γνωστὴ ἐφημερίδα Καμπούρογλου τοῦ Γιάννη
δὲν θέλῃ ἄλλα κόμματα ἐκτὸς τοῦ Δελιγιάννη,
ἐν τούτοις, ἂν πιστεύσωμεν εἰς τόσας διαδόσεις
καὶ ἄλλαι σχηματίζονται μεγάλα ἀποχρώσεις
κι' ἐκ τοῦ προχείρου κόμματα σπουδαῖα συγκροτοῦνται,
ὡς κομματάρχει δὲ πολλοὶ αὐτοχειροτονοῦνται.

Πῶ! πῶ! τί νέα κόμματα!.. τί ἀρχηγοὶ βαρβάτοι!..
τί ξεβαμμένα χρώματα καὶ τί μπογιατὶς θὰ ἴδωμε!..
χαρὰ σ' ἐμᾶς ποῦ θάχωμε νὰ λέμε πάλι κατὶ,
χαρὰ σ' ἐμᾶς ποῦ θάχωμε κι' αὐτὰ νὰ τοὺς ἀκοῦμε.
Πῶ! πῶ! τί νέα κόμματα καὶ ἀρχηγῶν σωροὶ
ἴσοι πείσμα τοῦ Καμπούρογλου κι' αὐτοῦ τοῦ Θεοδωρῆ.

Τὸ ἓνα ἓνας ἀρχηγὸς μοναχὰ διευθύνει,
τὸ ἄλλο δὲθ, τὸ ἄλλο τρεῖς, τὸ ἄλλο πρὸ πολλοὶ
κι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὁ καθεὶς σωτήριον τὸ κρίνει,
γιατὶ δὲν κάνει τίποτα μὴ μόνῃ κεφαλῇ.
Κι' οἱ περισσότεροὶ γελοῦν καὶ σκάζουν οἱ ὀλίγοι
καὶ τῶν κομμάτων ἢ πληθὺς τὸν Θεοδωράκη πνίγει.

Κι' ἴσως πρὸς δόξαν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Κοινοβουλίου
καὶ νέαν πάλιν ἴδωμεν ἑβδόμη Ἀπριλίου
κι' ἀντὶ ὁ Θεοδωράκης μᾶς ἴσως νὰ πετάξῃ
καὶ ἠλεκτρίσῃ τὸν λαὸν ἀπάνω ἀπ' τὰ μᾶξι,
ἴσως κανένας δεῦτερος διάδοχος φητρώσῃ
καὶ ἴσως ὁ κυρίαρχος γιὰ τούτον νὰ κορώσῃ.

Καὶ εἶναι τόσοι ἀρχηγοὶ χωρὶς κανένα κόμμα
καὶ εἶναι τόσα κόμματα χωρὶς μὴ κεφαλῇ
καὶ ποῖος τὸ ξέρει τάχατε τί θὰ γενῆ ἀκόμα
καὶ τί καυγάδες θάχωμε κι' ἐφέτος ἴσως βουλή.
Μὲς ἴσοι καινούριο πατιοντί, μὲς ἴσοι καινούριο γλέντι
δὲν θὰ γνωρίζῃ, βρεῖ παιδιὰ, ὁ δούλος τὸν ἀφέντη.

Καὶ ἴσως γι' ἄλλον παίξουνε σουραύλια καὶ κλαρίνα
καὶ γι' ἄλλον λαοπρόβλητον κτυπήσουν τὰ νταούλια
κι' ἴσως τοῦ πρὶν Πρωθυπουργοῦ τὰ λάχανα ἐκεῖνα
ὑποχωρήσουν ταπεινῶς εἰς τὰ κοκκινογούλια.
Κανένας δὲν ἴσως νὰ πῇ, κατακαυμένη Μοῦσα,
τί τέξεται ἢ σήμερον καθὼς κι' ἡ ἐπιούσα.